

SPECTACOLE

O noapte furtunoasă de I.L. Caragiale**Mihai MĂNIUȚIU**

O noapte furtunoasă e, în fond, o feerie apocaliptică. O lume, în fond, patriarhală, dar câtă fatalitate, cât patetism în această micuță lume! Caragiale e straniu, e de-a dreptul monstruos. Ce forțe uriașe pune în joc spre a devasta miniaturala grădină a deliciilor în care evoluează, inițial, personajele! Grădina ce o construiește Jupân Dumitrache pentru Veta - e ca o sugestie de Epinal a Edenului, a grădinii primordiale. A cui e vina - sau, mai exact: e bine ori e rău că Adam și Eva 1879 sunt și arată așa cum sunt și arată Veta și Chiriac? În fond, nici Adam, nici Eva n-au fost mai breji decât personajele lui Caragiale. Oare suntem mereu aceiași și aceiași de la începutul lumii? În *O noapte furtunoasă* sunt parcă două piese. Actul I e conceput de Caragiale ca un vodevil cu aer metafizic. Actul II e o variantă autohtonă a Comediei dell'arte. E un miracol al scriiturii caragialești - miracolul ce consacră, de fapt, capodopera - că piesa este, din punct de vedere *textual*, atât de unitară și pare a nu avea nici o fisură în construcție! Provocarea, pentru regizor, e aceea de a construi, scenic, un spectacol la fel de unitar ca textul. Pe Caragiale nu-l poți decât iubi sau detesta. Textele lui nu îngăduie jumătățile de măsură. Caragiale e un autor *radical*. Eu unul îl iubesc, în această *noapte furtunoasă* a lui, din toată inima, cu o pasiune ce sporește pe măsură ce m-am apropiat de finalul repetițiilor. O feerie peste care plutește, din când în când, pe cât de vag, pe atât de amenințător, umbra unui inger al apocalipsului.

Select Management Art și Teatrul Odeon - *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale. Regia: Mihai Măniuțiu. Decoruri: arh. Octavian Neculai. Costume: Janine. Coloana sonoră: Nicu Alifantis. Cu: Marin Moraru, Gheorghe Dinică, Oana Pellea, Dorina Lazăr, Marcel Iureș, Marian Râlea, Marius Stănescu.

